

slag — de ærede Forslagsstillere maae tilgive mig dette Udtryk — og at man faa ikke ved Forslaget under Nr. 16 vil stole paa, at Regjeringen der vil høre paa Manglerne. Jeg har i Anledning af det nævnte Underænderingsforslag udtalt, at Udtrykket „den beviislige anvendte Anlægscapital“ er tvivlsomt. Det er tvivlsomt, om derunder er indbefattet Courstab og Rentetab, men det samme Udtryk er brugt i Forslaget under Nr. 16, og det forekommer mig, at dersom man ellers vil gjøre Regning paa, at Regjeringen med nogenlunde Forstand vil benytte en Lov som denne, kan man ikke, som det ærede Medlem, der næstsidst udtalte sig, komme til at stemme imod hele Lovforslaget paa Grund af et saadant mindre præcist Udtryk.

Frederiksen: Sagen her forekommer mig alene at være den med Hensyn til Stridspunktet under Nr. 16. Vil man alene det sjællandske Jernbaneselskab, vort eget sjællandske Selskab, er det det ene saliggjørende, eller vil man tillige noget andet? Jeg vil ogsaa det sjællandske Jernbaneselskab; jeg er endog villig til at gjøre Indrømmelser, jeg troede endog at kunne gjøre en saadan Indrømmelse i Form af Tilbagekjøbsret af denne Stumpbane; men den synes man jo ikke at ville have; men jeg forlanger blot, at man tillige gjør en langt mindre, en reent formel, ikke reel, Indrømmelse, for dog at have nogen Concurrence, helst begge Dele.

Udler: Maa jeg bede om Ordet for en kort Bemærkning.

Formanden: Det ærede Medlem har Ordet.

Udler: Jeg kan ikke lade den høitærede Indenrigsministers sidste Udtalelser staa ubesvarede. Den høitærede Indenrigsminister vil erindre fra en anden Jernbanesag, hvorledes Thinget paa ingen Maade ønskede og den høitærede Indenrigsminister selv paa ingen Maade anbefalede at give ham Valget imellem at slutte den ene eller den anden Contract. Jeg

har fuldstændig Tillid til den høitærede Minister, og jeg er overbevist om, at hvis man vilde give ham Valget imellem begge Dele, vilde han vælge det Fornuftigste, men Thingets Afstemning gik dengang ud paa at sige: Nei, Bemyndigelse vilde vi ikke give, saalænge vi ikke vide, hvad det er, vi give Bemyndigelse til. Vi vide ikke, om vi have den høitærede Indenrigsminister eller overhovedet en forstandig Indenrigsminister, naar Sagen kommer for. Vi ville paa ingen Maade give en eventuel Mand, som vi ikke kjende, en Bemyndigelse til at garantere noget Mere, end vi ville garantere. Jeg troer netop, at Thinget altid holder fast paa, og det har netop i dette Tilfælde, som ligger mig meget stærkt i Tanke, fordi vi havde en stor Debat derom, hvori jeg tog levende Deel, udtrykkelig viist, at man ikke skulde give noget Valg og ikke stole paa, at den, der stod i Spidsen for saadanne Sagers Udførelse, valgte det Correcteste. Man bør strax slaae fast, hvad det er, man vil indrømme, og jeg troer, at de ærede Medlemmer, selv de, der have stillet Forslaget under Nr. 16, ville indrømme, at naar vi kun ville give 2 pCt. Garanti af den Capital, der anvendes, naar man ikke tager Courstab og Speculationsstab med i Betragtning, vil det være usornuftigt, om vi ville indsætte i denne Lov noget Udtryk, der kunde føre os til at fordoble det, vi ville hbe. Der er ikke Spor af Mistillid deri til den høitærede Indenrigsminister, men kun en Fastholden af, hvad Thinget tidligere har hævdet, nemlig at give en klar Bemyndigelse, ikke stolenbe paa, at man vedblev at have den samme Minister.

Frederiksen: Jeg troer, at ved Fortolkninger af Love, hvor Lovens Ord muligen kunde findes at være ikke fuldstændig tydelige, gaaer man til Lovens Motiver og der har blandt Andet de Forhandlinger, der finde Sted her i Salen, nogen Betydning. Naar den høitærede Minister og vi, der have stillet dette Forslag, bestemt udtale, hvorledes vi opfatte de Ord, som her findes, troer jeg ikke, at det kan være nogen tvivlsom Fortolkning af dette Udtryk.